

[Korsgaard.]

Udgifter, og den tager Hensyn dertil ved at sige, at Halvdelen af Rigsdagsmændenes Lønninger er skattefri. De Lønningsforhold, som man havde før den nuværende Krig, var saadanne, at man mente og vel formentlig ogsaa vedblivende mener, at det, som Rejseforholdene dengang var, var en rimelig Dækning, som selv de fjernestboende fik gennem deres Rigsdagslønning. Der er vistnok fuldkommen Enighed om, at som Forholdene er, er disse Lønningsforhold ikke mere rimelige, og der er heller ikke her fra Rigsdagens Talerstol fremsat nogen Kritik af Begrundelsen for at lave dem om for dem, der bor paa den anden Side af Store Bælt. Nu har jeg kun talt om Rejseudgifter. Vilde jeg hertil knytte maaske rimelige Forsikringsudgifter, Udgifter, som er forbundet med at være forsikret, naar man sejler over Store Bælt, vilde det komme til at dreje sig om langt større Beløb, end der er her Tale om.

Som sagt, der er, saa vidt jeg ved, ikke fremsat egentlig Kritik mod Begrundelsen for at forhøje disse Udgifter. Man kan maaske mene, at en Mand, som selv faar Fordel af Loven, ikke er den rette til at tale om det. Jeg mener nu tværtimod, at den, der faar, om jeg saa maa sige, Fordel af det, er netop den, der maa tale om det, for det er ham, der i givet Fald vil blive angrebet, og jeg tager i hvert Tilfælde med rolig Samvittighed mit Ansvar for Gennemførelsen af dette Lovforslag.

Hvad der endvidere er kritiseret, er, at Loven har tilbagevirkende Kraft. Jeg synes ikke, at denne Kritik er berettiget. Jeg er selv, om end i mindre Maalestok, Arbejdsgiver, og jeg vilde som Arbejdsgiver finde, at det var en slet Arbejdsgiver, som hængte sig i, at han havde en Overenskomst med en af sine Funktionærer gaaende ud paa, at han skulde præstere Rejser dør og dør hen, naar det viste sig, at Rejseomkostningerne i Virkeligheden blev meget højere, end man havde forudsat, dengang man sluttede Overenskomsten. Jeg vilde finde, at det var en daarlig Arbejdsgiver, som ikke sagde: Ja naturligvis, under disse Omstændigheder maa jeg se paa Forholdene, som de er, og give en rimelig Betaling for den Merudgift, den paagældende har haft. Det er efter min Mening det, der sker i dette Tilfælde her.

Ogsaa kan man jo sige — og det ved vel de fleste —, at der har været ført Forhandlinger Partierne imellem om, hvordan man skulde regulere Forholdet; de har strakt sig over ret lang Tid, og ogsaa dette vil

være en vis Begrundelse for at finde det urimeligt at lave Ordningen om, efter at man nu omsider har fundet den Form, hvorunder man mener, at man helst skal gennemføre den. Jeg vilde ogsaa finde det urimeligt at lade Loven begynde at gælde f. Eks. fra den 1. Juli, idet alle venter, at netop i de første to Maaneder, der kommer, er der Ferie og følgelig ingen Rejseudgifter, og det vilde altsaa for saa vidt være urimeligt at lade Forhøjelsen træde i Kraft netop nu. Nej, det, der efter mine Begreber skal betales, og det, der sker gennem Loven, er en Betaling for allerede præsterede, ved Valglovens Givelse, om jeg saa maa sige, uforudsete Udgifter. Som sagt, ud fra den Betragtning, at Staten skal være en lige saa god Arbejdsgiver, som en jævnt almindelig Arbejdsgiver i øvrigt skal være det, finder jeg det personlig fuldt berettiget, at Lovforslaget gennemføres, og jeg anbefaler det til Vedtagelse.

Hartel: Da jeg var den eneste, som under Forhandlingerne i Gaar tog til Orde vedrørende dette Forslag, maa det ærede Medlem Hr. Korsgaards Bemærkninger vel anses rettet særligt mod mine Udtalelser. Jeg vil med Hensyn til Spørgsmaalet om Lovens tilbagevirkende Kraft sige, at der havde jo intet været til Hinder for, at Rigsdagen, hvis enkelte Medlemmer kan tage Initiativ naar som helst og i hvilket som helst Spørgsmaal, paa et tidligere Tidspunkt, bekendt med den særlige Fordyrelse af Rejseomkostningerne, havde rejst dette Spørgsmaal, saa det paa et tidligere Tidspunkt kunde være gennemført. Jeg har jo ikke taget Afstand fra selve Dækningen af Merudgifterne, men kun fra dette, at man har udskudt Sagen til nærværende Tidspunkt og vil lade Loven faa tilbagevirkende Kraft. Det havde man let kunnet undgaa. Derfor føler jeg ikke, at min Kritik er blevet afsvækket ved det, det ærede Medlem Hr. Korsgaard fremførte.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1 og 2 og dets Overgang til tredje Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lovgivningen om Administrationen af Jydsk Landhypotekforening. ☞

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 2163).